

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 maja 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 103-105, art. 127, art. 138-140, art. 141 ust. 1-3 oraz art. 142-144 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.), Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 22 lipca 1992 r. w sprawie szczegółowych zasad zawieszania lub zmniejszania emerytury i renty (Dz. U. z 1992 r. Nr 58, poz. 290 ze zm.) i Ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1442 ze zm.) dokonał rozliczenia emerytury W. Ł. (1) w związku z osiągniętym przychodem w 2011 roku w okresie od 1 marca 2011 r. do 31 grudnia 2011 r. Zakład podał, że łączny przychód osiągnięty przez W. Ł. (1) w w/w okresie wyniósł 36514,74 zł i przekroczył niższą kwotę graniczną ustaloną dla tego okresu, tj. 23960,00 zł, łącznie o kwotę 12 554,74 zł. Organ rentowy wskazał też, że W. Ł. (1) osiągnięty przychód uzasadniał zmniejszeniem łącznej kwoty świadczenia za w/w okres o kwotę maksymalnego zmniejszenia, tj. o 5038,20 zł, w tym od 1 marca 2011 r. do 31 grudnia 2011 r. o 503,82 zł, tj. 5038,20 zł. Po dokonaniu rozliczenia za w/w okres Zakład ustalił, że W. Ł. (1) pobrał nienależnie świadczenie w kwocie 5 038,20 zł i zobowiązał ubezpieczonego do dokonania wpłaty tej kwoty na rachunek Oddziału ZUS w terminie jednego miesiąca od daty doręczenia decyzji.

/decyzja k. 94 akt ZUS/

Uznając powyższą decyzję za krzywdzącą W. Ł. (1) złożył od niej w dniu 2 lipca 2014 r. odwołanie do Sądu Okręgowego w Łodzi, wnosząc w istocie o zmianę przedmiotowej decyzji i ustalenie, że nie jest on zobowiązany do zwrotu nienależnego świadczenia w wysokości 5 038,20 zł.

W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca wyjaśnił, że zaskarżona decyzja zapadła w wyniku rozliczenia przychodu osiągniętego przez odwołującego w 2011 roku. Wskazał, że do rzeczonoego przychodu została zaliczona kwota 16 360,74zł brutto uzyskana przez wnioskodawcę od P. Inspektoratu Weterynarii w K. za wykonanie prac zleconych płatnych z budżetu centralnego. Wnioskodawca podał, że zlecone prace zostały wykonane przez GABINET DLA ZWIERZĄT w D., który jest prowadzony w formie spółki cywilnej trzech wspólników – lekarzy weterynarii, tj. W. Ł. (1), K. Z., Z. B. (1). Argumentował on, że z umowy spółki wynika, że wszelkie zarobione w gabinecie pieniądze są dzielone między wspólników po równo, a zatem otrzymana kwota była należna trzem osobom i została rozdzielona między wszystkich wspólników. Odwołujący stwierdził, że zawarta z nim umowa zlecenia podobnie jak w przypadku pozostałych wspólników była fikcją prawną wymuszoną przez zapisy Ustawy z dnia 29.01.2004r. o inspekcji weterynaryjnej, według których – w interpretacji P. Inspektoratu Weterynarii – nie było możliwości zawarcia umowy na prace zlecone z żadnym zakładem leczniczym dla zwierząt (gabinetem), ponieważ umowę taką mogła zawrzeć jedynie osoba fizyczna. Wnioskodawca wyjaśnił też, że do wykonywania zawodu lekarza weterynarii nie wystarczy tylko otworzenie działalności gospodarczej, ale konieczne jest też spełnienie szeregu wymagań, do których należy: uzyskanie prawa wykonywania zawodu, przynależność do I. Lekarsko-Weterynaryjnej, a także wykonywanie działalności wyłącznie w ramach zarejestrowanego zakładu leczniczego dla zwierząt. Odwołujący zaznaczył, że samodzielnie tj. bez zakładu leczniczego lekarz weterynarii nie może prowadzić działalności. Wskazał, że powyższe oznacza, iż zgodnie z przepisami żaden lekarz weterynarii nie może działać poza zakładem leczniczym dla zwierząt, a więc wszelkie swoje czynności musi wykonywać w ramach działalności zakładu, co w realiach niniejszej sprawy dotyczy 3-osobowego zakładu leczniczego prowadzonego w ramach działalności gospodarczej przez wnioskodawcę razem z dwoma pozostałymi lekarzami weterynarii w formie spółki cywilnej. Wnioskodawca wskazał dodatkowo, że obecnie w gabinecie prowadzonym przez rzeczoną spółkę cywilną ciężar rozliczenia prac zleconych przez Państwową Inspekcję Weterynaryjną w K. przejął najmłodszy wspólnik. W dalszej części uzasadnienia odwołujący argumentował, że skoro z umowy spółki cywilnej wynika, że wszelkie zarobione w gabinecie pieniądze są dzielone między wspólników po równo, przeto ze spornego przychodu w 2011 r. należy przyjąć, że wnioskodawca otrzymał jedną trzecią część czyli kwotę 5453,58 zł brutto i to w skali roku. Wyjaśnił, że w 2011 roku świadczenie emerytalne zostało mu przyznane od marca już po podpisaniu umowy z P. Inspektoratem Weterynarii a sporny przychód dotyczył całego roku 2011, a nie tylko rozliczanych przez ZUS 10 miesięcy tego roku. Wnioskodawca wskazał, że za 10 miesięcy roku 2011 faktycznie

uzyskany przez niego przychód od Państwowej Inspekcji Weterynarii w K. wynosił 4544,65 zł brutto. Dodał, że karanie go obecnie za pracę wykonywaną w ramach prowadzonej działalności w zakładzie leczniczym dla zwierząt (gabinecie), która jedynie na skutek niespójnych przepisów została zaliczona do działalności wykonywanej osobiście zamiast do działalności gospodarczej jest niedopuszczalne w państwie prawa i nie może być poczytane jako zawinione przez odwołującego.

/odwołanie k. 2-3/

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując zajęte stanowisko w całości.

/odpowiedź na odwołanie k. 8/

Na rozprawie z dnia 22.09.2015r. wnioskodawca poparł odwołanie. Z ostrożności procesowej odwołujący zakwestionował matematyczne wyliczenia ZUS nienależnego świadczenia w zaskarżonej decyzji, wskazując, że dotyczyły tylko 10 miesięcy, podczas gdy umowa z P. Inspektorem Weterynaryjnym w K. była przez wnioskodawcę zawarta na okres 12 miesięcy od stycznia do grudnia 2011 roku.

Natomiast pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/protokół rozprawy z dnia 22.09.2015r. k. 22 i k. 23/

Na ostatnim terminie rozprawy w dniu 24.10.2017r. wnioskodawca poparł odwołanie.

Natomiast pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/ e-protokół rozprawy z 11.05.2017r.: 00:01:46, 00:50:40/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca W. Ł. (1) urodzony w dniu (...), decyzją ZUS I Oddziału w Ł. z dnia 10.06.2011 r. ma przyznane prawo do emerytury od 1.03.2011 r.

/decyzja k. 63-65 akt ZUS/

W decyzji ZUS z dnia 10.06.2011r. o przyznaniu odwołującemu prawa do emerytury oraz w decyzji ZUS z dnia 5.08.2011r. o przeliczeniu emerytury W. Ł. (1) został pouczone przez organ rentowy o obowiązku zawiadamiania Zakładu do końca lutego każdego roku o łącznej kwocie przychodu osiągniętego w ubiegłym roku kalendarzowym.

/decyzja z 10.06.2011 r. k. 63-65 akt ZUS, decyzja z 5.08.2011r. k. 74 – 76 akt ZUS/

Wnioskodawca złożył w dniu 5.07.2011r. do ZUS oświadczenie, że osiąga przychód z tytułu pozarolniczej działalności, wykonywane której podlega obowiązkowi ubezpieczenia społecznego lub współpracy przy prowadzeniu tej działalności, a także, że jego zamiarem jest osiągnięcie przychodu w wysokości nie powodującej zawieszenia lub zmniejszenia świadczenia.

/oświadczenie k. 34/

Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług weterynaryjnych początkowo od 27.12.1990r. jednoosobowo a następnie pod nazwą Gabinet Dla (...) w D. na podstawie umowy spółki z dnia 1 czerwca 1993r. zmienionej uchwałą nr 1/2007 z dnia 31 grudnia 2007 r. w formie spółki cywilnej trzech wspólników – lekarzy weterynarii, tj. W. Ł. (1), K. Z., Z. B. (1).

Wszyscy trzej w/w wspólnicy figurują w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej jako osoby prowadzące działalność gospodarczą, której głównym przedmiotem jest działalność weterynaryjna. Zgodnie z (...)

odwołujący prowadził tę działalność jako W. Ł. (2) „Gabinet dla (...) od 15.12.1990r., Z. B. (1) jako Gabinet Dla (...) (s.c.) Z. B. (2) od 1.01.2008r., a K. Z. jako „Gabinet dla (...) K. Z. od 1.06.1993r. z zaznaczeniem, że działalność jest prowadzona wyłącznie w formie spółki cywilnej.

Zgodnie z w/w umową spółki cywilnej wszyscy trzej lekarze weterynarii będący współnikami przedmiotowej spółki cywilnej działającej pod nazwą (...) s.c. lekarzy weterynarii - Ł., Z., B., korzystają z wypracowanego przez Gabinet zysku w równych częściach.

Z uwagi na powyższe cały przychód uzyskiwany przez Gabinet Dla (...) w D. prowadzony przez wnioskodawcę i pozostałych dwóch współników w formie spółki cywilnej zawsze był dzielony pomiędzy każdego z trzech współników po równo na trzy części.

Dotyczyło to nie tylko przychodów uzyskiwanych z prowadzenia w/w Gabinetu, ale także przychodów uzyskiwanych przez każdego z będących współnikami rzeczonyj spółki lekarzy weterynarii z tytułu wykonywania umów zlecenia zawartych przez któregokolwiek ze współników w/w spółki z Powiatowym Inspektorem Weterynarii na wykonanie czynności weterynaryjnych powierzonych indywidualnie do wykonywania, któremuś z w/w lekarzy na mocy stosownej decyzji Powiatowego Inspektora Weterynarii.

/oświadczenie k. 4, umowa spółki cywilnej k. 5-6, uchwała nr 1/2007 k. 7, zeznania wnioskodawcy k. 22-23 w zw. z e-protokół rozprawy z 24.10.2017r.: 00:38:36-00:50:39, zeznania świadka Z. B. (1) k. 23 v. – 24, e-protokół rozprawy z 30.08.2016r.: 00:13:34- 00:42:06 zeznania świadka K. Z. k. 24-25, e-protokół rozprawy z 30.08.2016r.: 00:42:07- 00:55:14, zeznania świadka K. Ł. (1) k. 24 v., wydruki z (...) k. 295-297, zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej k. 25 akt ZUS/

Powiatowy Lekarz Weterynarii w K., decyzją z dnia 3 stycznia 2011r. ważną do dnia 31 grudnia 2011r., wyznaczył W. Ł. (1) do wykonywania niektórych czynności urzędowych, zawartych w art. 16 ust 1 lit. a,b,c i ust.2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004r. o Inspekcji Weterynaryjnej, a mianowicie do wykonywania czynności w zakresie: 1) badań monitoringowych w kierunku gruźlicy, brucelozy i białaczki, 2/ obserwacji psów i innych zwierząt w kierunku wścieklizny, 3) nadzoru nad spędami, 4) nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych, badaniem przed i poubojowym, oceną mięsa i nadzorem nad przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt w trakcie uboju, przestrzegania warunków sanitarno- weterynaryjnych, 5) wystawiania świadectw zdrowia dla zwierząt w handlu, 6) pobieranie próbek do badań, 7) w razie stwierdzenia zagrożenia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego lub w przypadku, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia publicznego albo dla zabezpieczenia gospodarki narodowej przed poważnymi stratami nakazując wykonanie czynności prowadzących do likwidacji zagrożenia.

/decyzja Powiatowego Lekarza Weterynarii w K. z 3.01.2011r. k. 16-18, zeznania wnioskodawcy k. 22-23 w zw. z e-protokół rozprawy z 24.10.2017r.: 00:38:36-00:50:39, zeznania świadka R. S. e-protokół rozprawy z 11.05.2017r.: 00:38:20-01:26:55, zeznania świadka J. P. e-protokół rozprawy z 24.10.2017r.: 00:04:38-00:27:59 /

W następstwie powyższej decyzji, zawarto w dniu 3 stycznia 2011r. umowę między Powiatowym Lekarzem Weterynarii w K. jako zleceniodawcą (wyznaczającym), a W. Ł. (1) jako zleceniobiorcą (wyznaczonym), określającą zakres, sposób miejsce wykonywania czynności szczegółowo opisanych w decyzji z 3 stycznia 2011 r., z zaznaczeniem terminu płatności wynagrodzenia w oparciu o rachunki wystawione przez wyznaczonego potwierdzone przez podmiot, na rzecz którego czynności te zostały wykonane oraz zestawienia wykonanych czynności. Wynagrodzenie wyznaczony miał otrzymać za wykonanie czynności w wysokości określonej przepisami Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 sierpnia 2004 roku w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii (Dz.U. Nr 178, poz. 1837). Strony tej umowy ustaliły, że W. Ł. (1) posiada odrębny tytuł ubezpieczenia społecznego i nie wnosi o opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne wynikających z niniejszej umowy.

/zeznania wnioskodawcy k. 22-23 w zw. z -protokół rozprawy z 24.10.2017r.: 00:38:36-00:50:39, umowa k. 35-36, zeznania świadka R. S. e-protokół rozprawy z 11.05.2017r.: 00:38:20-01:26:55, zeznania świadka J. P. e-protokół rozprawy z 24.10.2017r.: 00:04:38-00:27:59/

Podobnie pozostali wspólnicy spółki cywilnej (...) w D. tj. lekarz weterynarii K. Z. i lekarz weterynarii Z. B. (1) zawarli w dniu 3 stycznia 2011 r. analogiczne umowy z Powiatowym Lekarzem Weterynarii w K. w następstwie wydania przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w K. z dnia 3.01.2011r. decyzji o wyznaczeniu każdego z nich indywidualnie do wykonania w okresie od 3.01.2011r. do 31.12.2011r. czynności w zakresie 1) badań monitoringowych w kierunku gruźlicy, brucelozy i białaczki, 2/ obserwacji psów i innych zwierząt w kierunku wścieklizny, 3) nadzoru nad spędami, 4) nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych, badaniem przed i poubojowym, oceną mięsa i nadzorem nad przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt w trakcie uboju, przestrzegania warunków sanitarno-weterynaryjnych, 5) wystawiania świadectw zdrowia dla zwierząt w handlu, 6) pobieranie próbek do badań, 7) w razie stwierdzenia zagrożenia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego lub w przypadku, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia publicznego albo dla zabezpieczenia gospodarki narodowej przed poważnymi stratami nakazując wykonanie czynności prowadzących do likwidacji zagrożenia.

/umowa k. 37-40, decyzja k. 41-43, umowa k. 44-47, decyzja k. 48-50, zeznania świadka Z. B. (1)-protokół rozprawy z 30.08.2016r.: 00:13:34- 00:42:06 i k. 23 verte-k. 24, zeznania świadka K. Z. e-protokół rozprawy z 30.08.2016r.: 00:42:07- 00:55:14 i k. 24-25, zeznania świadka R. S. e-protokół rozprawy z 11.05.2017r.: 00:38:20-01:26:55, zeznania świadka J. P. e-protokół rozprawy z 24.10.2017r.: 00:04:38-00:27:59, zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy z 24.10.2017r.: 00:38:36-00:50:39/

Wnioskodawca wykonywał prace weterynaryjne na rzecz Powiatowego Lekarza Weterynarii w K. na podstawie umowy z dnia 3.01.2011 r. od stycznia do grudnia 2011r., podobnie jak pozostali wspólnicy.

/zeznania wnioskodawcy k. 22-23 w zw. z e-protokół rozprawy z 24.10.2017r.: 00:38:36-00:50:39, zeznania świadka Z. B. (1)-protokół rozprawy z 30.08.2016r.: 00:13:34- 00:42:06 i k. 23 verte-k. 24, zeznania świadka K. Z. e-protokół rozprawy z 30.08.2016r.: 00:42:07- 00:55:14 i k. 24-25/

W spornym okresie zestawienia wykonanych prac weterynaryjnych na podstawie w/w umów zawartych przez każdego z lekarzy prowadzących rzeczoną spółkę cywilną w dniu 3.01.2011r. z Powiatowym Lekarzem Weterynarii w K. zostały wystawione na tę spółkę. Ówczesny Powiatowy Lekarz Weterynarii w K. zaakceptował te zestawienia.

Rachunki dla P. Inspektoratu Weterynarii w K. za wykonanie tych czynności były wystawiane tylko na nazwisko odwołującego.

W badanym okresie P. Inspektorat Weterynarii w K. wypłacał wynagrodzenie na konto W. Ł. (1) pomimo, że zestawienia wykonanych na podstawie wskazanych wyżej umów zawartych indywidualnie przez każdego z lekarzy prowadzących rzeczoną spółkę cywilną z Powiatowym Lekarzem Weterynarii w K. zostały wystawione na tę spółkę. Ówczesny Powiatowy Lekarz Weterynarii w K. dr J. P. nie interesował się tym czy należne wynagrodzenie za wykonane zgodnie z w/w umowami przez lekarzy weterynarii zostanie wypłacone na ich indywidualne konta bankowe, czy też na wspólne konto. Lekarze weterynarii będący współnikami rzeczonej spółki cywilnej nigdy nie zgłaszali też do P. Inspektoratu Weterynarii w K. żadnych problemów z rozliczeniem wypłaconego wynagrodzenia.

Każdy ze współników przedmiotowej spółki cywilnej przed wykonaniem zleconych przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w K. zadań na podstawie w/w umów pobierał z Inspektoratu Weterynarii próbówki do pobrania próbek krwi od bydła celem wykonania badań w kierunku brucelozy, białaczki i gruźlicy. Wszyscy wspólnicy przedmiotowej spółki cywilnej odbierali z P. Inspektoratu Weterynarii w K. próbówki dla całej spółki. Każdy z tych lekarzy musiał później rozliczyć się z P. Inspektoratem Weterynarii z ilości pobranych próbek. Lekarze ci tworzyli też z wykonanych badań dokumenty, które sprawdzał ówczesny Powiatowy Lekarz Weterynarii w K. dr J. P..

Składane do P. Inspektoratu Weterynarii w K. przez lekarzy weterynarii arkusze wyników wykonanych przez nich badań w kierunku gruźlicy bydła zgodnie z w/w umowami są przedstawiane pracownikom merytorycznym w Inspektoracie Weterynarii.

Ze względu na to, że pozostali wspólnicy rzeczonoj spółki, tj. lekarz weterynarii K. Z. i lekarz weterynarii Z. B. (1), nie przedstawiali indywidualnie zestawień wykonanych przez każdego z nich czynności zgodnie z zawartymi przez nich umowami z 3.01.2011r. z Powiatowym Lekarzem Weterynarii w K. oraz nie podali swoich indywidualnych rachunków bankowych - P. Inspektorat Weterynarii w K. nie odprowadzał składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne od wypłaconych na konto odwołującego na podstawie zestawienia wystawionego na spółkę wynagrodzeń za wykonane przez tych wspólników czynności na podstawie zawartych przez nich w/w umów z dnia 3.01.2011r.

W spornym okresie w P. Inspektoracie Weterynarii w K. były kontrole rewidentów, którzy nie zakwestionowali takiego sposobu rozliczania jaki miał miejsce w przypadku wspólników przedmiotowej spółki.

/zeznania świadka R. S. e-protokół rozprawy z 11.05.2017r.: 00:38:20-01:26:55, zeznania świadka J. P. e-protokół rozprawy z 24.10.2017r.: 00:04:38-00:27:59, zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy z 24.10.2017r.: 00:38:36-00:50:39, zeznania świadka Z. B. (1)-protokół rozprawy z 30.08.2016r.: 00:13:34- 00:42:06 i k. 23 verte- k. 24, zeznania świadka K. Z. e-protokół rozprawy z 30.08.2016r.: 00:42:07- 00:55:14 i k. 24-25/

Niezależnie od tego, który ze wspólników zawarł indywidualnie umowę zlecenia z Powiatowym Inspektorem Weterynarii rachunki za wykonane prace na podstawie tych umów były wystawiane zawsze na W. Ł. (1). Wypłacane z tego tytułu przez Inspekcję Weterynaryjną wynagrodzenie wpływało na konto bankowe prowadzone w Banku Spółdzielczym w K. Oddział D. w D. nr (...) jedynie na nazwisko wnioskodawcy, mimo iż było to konto otworzone wyłącznie dla potrzeb prowadzonej działalności gospodarczej w formie spółki cywilnej przez wszystkich trzech wspólników rzeczonoj spółki cywilnej (...) w D.. Na przedmiotowe konto wpływało tylko wypłacane przez P. Inspekcję Weterynaryjną w K. wynagrodzenie za wykonane przez każdego ze wspólników czynności na podstawie w/w umów zlecenia.

Na w/w koncie nie ma żadnych operacji finansowych, które dotyczyłyby osobistych, prywatnych celów odwołującego.

Podejmując decyzję o otwarciu dla potrzeb spółki cywilnej konta w w/w Banku tylko na nazwisko odwołującego wspólnicy w/w spółki cywilnej kierowali się względami ekonomicznymi uznając, że prowadzenie takiego konta jest tańsze niż konta firmowego.

Kwoty przelane na konto wnioskodawcy tytułem wynagrodzenia za wykonanie zawartych indywidualnie przez każdego ze wspólników – lekarzy weterynarii umów zlecenia z Powiatowym Inspektorem Weterynarii były następnie dzielone przez wspólników pomiędzy nich na równe trzy części. Wynagrodzenie z tego tytułu było wypłacane przez Inspekcję Weterynaryjną po wykonaniu prac przez lekarza, któremu zostały zlecone, co następowało sukcesywnie tj. co miesiąc, a czasami później. Każda ze zleconych indywidualnie wspólnikom spółki cywilnej praca była wyceniana odrębnie zgodnie ze stawką określoną obowiązującymi przepisami Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 sierpnia 2004 roku w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez Powiatowego Lekarza Weterynarii. Z każdej wykonanej czynności na podstawie umowy zlecenia zawartej z Powiatowym Inspektorem Weterynarii lekarze mieli obowiązek złożenia raportu.

W szczególności w badanym okresie takie raporty z wykonanych czynności złożyli:

1/ lekarz weterynarii Z. B. (1) a mianowicie: raporty z badań w kierunku gruźlicy bydła z 15.02.2011r., z 21.02.2011r., 22.02.2011r. z 28.02.2011r., z 1.03.2011r., z 8.03.2011r.,

2/ lekarz weterynarii K. Z. a mianowicie: raporty z badań w kierunku gruźlicy bydła z 14.02.2011r., 25.02.2011r., z 7.03.2011r.

Powiatowy Lekarz Weterynarii w K. nie zlecał prac Spółce (...) i Spółka w terminie od 14.02.2011r. do 8.03.2011 r. żadnych prac.

Ponieważ wynagrodzenia każdego ze współników rzeczony spółki cywilnej wpływały na indywidualne konto odwołującego, dlatego w Państwowej Inspekcji Weterynaryjnej odnotowywano, że przychód brutto z tego tytułu w spornym okresie uzyskiwał tylko W. Ł. (1) w wyniku wykonania umowy zlecenia z dnia 3.01.2011r. zawartej przez wnioskodawcę z Powiatowym Lekarzem Weterynarii w K. w następstwie decyzji z dnia 3.01.2011r. o wyznaczeniu W. Ł. (1) przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w K. do wykonywania niektórych czynności urzędowych. W rezultacie Państwowa Inspekcja Weterynaryjna odnotowała, że przychód odwołującego w okresie od 1.01.2011r. do 31.12.2011r. kształtował się następująco:

- w styczniu 290,16 zł brutto, a 244,05 zł netto, przelewu wynagrodzenia za wykonanie czynności w zakresie wystawienia świadectwa zdrowia trzody chlewnej Inspekcja Weterynaryjna dokonała na rachunek odwołującego w dniu 21.03.2011r.,

- w lutym 699,70 zł brutto, a 590,73 zł netto, przelewu wynagrodzenia za wykonanie czynności w zakresie wystawienia świadectwa zdrowia trzody chlewnej, świadectwa zdrowia cieląt, nadzoru nad spędem Inspekcja Weterynaryjna dokonała na rachunek odwołującego w dniu 21.03.2011r.,

- w marcu 759,76 zł brutto, a 641,38 zł netto, przelewu wynagrodzenia za wykonanie czynności w zakresie wystawienia świadectwa zdrowia trzody chlewnej, świadectwa zdrowia cieląt, nadzoru nad spędem Inspekcja Weterynaryjna dokonała na rachunek odwołującego w dniu 15.04.2011r.

- w kwietniu 633,04 zł brutto, a 534,06 zł netto, przelewu wynagrodzenia za wykonanie czynności w zakresie wystawienia świadectwa zdrowia trzody chlewnej, świadectwa zdrowi cieląt, nadzoru nad spędem Inspekcja Weterynaryjna dokonała na rachunek odwołującego w dniu 13.05.2011r.,

- w maju 701,45 zł brutto, a 591,32 zł netto, przelewu wynagrodzenia za wykonanie czynności w zakresie wystawienia świadectwa zdrowia trzody chlewnej, świadectwa zdrowia cieląt, nadzoru nad spędem Inspekcja Weterynaryjna dokonała na rachunek odwołującego w dniu 12.07.2011r. a nadto 7595,45 zł brutto, a 6406,86 zł netto, przelewu wynagrodzenia za wykonanie czynności w zakresie zwalczania chorób zakaźnych Inspekcja Weterynaryjna dokonała na rachunek odwołującego w dniu 26.05.2011r.

- w czerwcu 1030,34 zł brutto, a 869,61 zł netto, przelewu wynagrodzenia za wykonanie czynności w zakresie wystawienia świadectwa zdrowia trzody chlewnej, świadectwa zdrowia cieląt, nadzoru nad spędem Inspekcja Weterynaryjna dokonała na rachunek odwołującego w dniu 27.07.2011r.

- w lipcu 867,07 zł brutto, a 732,03 zł netto, przelewu wynagrodzenia za czynności w zakresie wystawienia świadectwa zdrowia trzody chlewnej, świadectwa zdrowia cieląt, nadzoru nad spędem Inspekcja Weterynaryjna dokonała na rachunek odwołującego w dniu 11.08.2011r.

- w sierpniu 1007,30 zł brutto, a 850,64 zł netto, przelewu wynagrodzenia za wykonanie czynności w zakresie wystawienia świadectwa zdrowia trzody chlewnej, świadectwa zdrowi cieląt, nadzoru nad spędem Inspekcja Weterynaryjna dokonała na rachunek odwołującego w dniu 20.09.2011r.

- we wrześniu 855,55 zł brutto, a 721,55 zł netto, przelewu wynagrodzenia za wykonanie czynności w zakresie wystawienia świadectwa zdrowia trzody chlewnej, świadectwa zdrowia cieląt, nadzoru nad spędem Inspekcja Weterynaryjna dokonała na rachunek odwołującego w dniu 21.10.2011r.

- w październiku 750,30 zł brutto, a 631,77 zł netto, przelewu wynagrodzenia za wykonanie czynności w zakresie wystawienia świadectwa zdrowia trzody chlewnej, świadectwa zdrowi cieląt, nadzoru nad spędem Inspekcja Weterynaryjna dokonała na rachunek odwołującego w dniu 21.11.2011r.

- w listopadzie 816,90 zł brutto, a 689,38 zł netto, przelewu wynagrodzenia za wykonanie czynności w zakresie wystawienia świadectwa zdrowia trzody chlewnej, świadectwa zdrowia cieląt, nadzoru nad spędem Inspekcja Weterynaryjna dokonała na rachunek odwołującego w dniu 21.12.2011r.

- w grudniu 353,72 zł brutto, a 297,89 zł netto, przelewu wynagrodzenia za wykonanie czynności w zakresie wystawienia świadectwa zdrowia trzody chlewnej, świadectwa zdrowi cieląt, nadzoru nad spędem Inspekcja Weterynaryjna dokonała na rachunek odwołującego w dniu 21.12.2011r.

Z uwagi na to, że wynagrodzenia wspólników W. Ł. (1) tj. Z. B. (1) i K. Z. z tytułu wykonanych czynności zgodnie zawartymi przez nich umowami z dnia 3.01.2011r. z Powiatowym Lekarzem Weterynarii w K. wpływały na konto W. P. Inspektorat Weterynarii w K. nie odnotował w 2011 r. dochodów Z. B. (1) i K. Z.

/oświadczenie k. 4, umowa spółki cywilnej k. 5-6, uchwała nr 1/2007 k. 7, zeznania wnioskodawcy k. 22-23 w zw. z e-protokół rozprawy z 24.10.2017r.: 00:38:36-00:50:39 , zeznania świadka Z. B. (1) k. 23 v. – 24, e-protokół rozprawy z 30.08.2016r.: 00:13:34-00:42:06, zeznania świadka K. Z. k. 24-24 v., e-protokół rozprawy z 30.08.2016r.: 00:42:07-00:55:14, zeznania świadka K. Ł. (1) k. 24 v., potwierdzenie wpłaty k. 33, pismo Powiatowego Lekarza Weterynarii w K. k. 52-53, polecenia przelewu k. 54, 61, 65, 73,77, 81, 85, 89, 93, 100 rachunki k. 56-60,62-64, 66-72, 74-76, 78-80, 82–84, 86-88, 90-92, 94-99, 101, pismo Inspekcji Weterynaryjnej z 9.11.2015r. k. 111, okoliczność przyznana przez wnioskodawcę do protokołu rozprawy z 24.11.2015r. -k. 123 verte, raporty z wykonanych w 2011 r. prac z tytułu zawartych indywidualnie umów zlecenia z 3.01.2011r. przez wspólników spółki cywilnej (...) w D. z Powiatowym Lekarzem Weterynarii w K. – koperta k. 128, k. 138-139, zestawienia z wydanych świadectw zdrowia dla zwierząt przeznaczonych do wywozu lub handlu w 2011 r. koperta k. 135, wyciąg z rachunku bankowego w Banku Spółdzielczym w K. Oddział D. w D. nr (...) k. 140-145, pismo Powiatowego Lekarza Weterynarii w K. k. 158, wyliczenia przychodu z tytułu umowy zlecenia za okres od marca do grudnia 2011r. przez Inspekcję Weterynaryjną k. 89 akt ZUS/.

W spornym okresie wnioskodawca na podstawie umowy zlecenia zawartej z Powiatowym Lekarzem Weterynarii w K. w 2011 r. odprowadzał do ZUS jedynie składki na ubezpieczenie zdrowotne, natomiast z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej odprowadzał składki na ubezpieczenia społeczne.

/zeznania wnioskodawcy k. 22-23 w zw. z e-protokół rozprawy z 24.10.2017r.: 00:38:36-00:50:39 /

W dniu 14 stycznia 2014r. wnioskodawca złożył w ZUS oświadczenie, w którym zawiadomił organ rentowy, że odkąd pobiera emeryturę jego dodatkowym źródłem dochodu jest prowadzona przez niego działalność gospodarcza, a podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu tej działalności, tj. przychód miesięczny wnioskodawcy, stanowiły następujące kwoty: w 2011 r. – 2 015,40 zł, w 2012r. – 2 115,60 zł, a w 2013 r. – 2 227,80 zł. Jednocześnie odwołujący podał, że powyższe kwoty nie przekraczają określonych dla tych lat limitów przychodu, których przekroczenie powoduje zmniejszenie lub zawieszenie świadczenia.

/oświadczenie wnioskodawcy z 14.01.2014r. k. 83 akt ZUS/

W piśmie z dnia 13.06.2016r. ZUS wskazał następujący przychód odwołującego z działalności gospodarczej w okresie od marca do grudnia 2011 r.:

- marzec 2011r. 2015,40 zł,
- kwiecień 2011r. 2015,40 zł,
- maj 2011 r. 2015,40 zł,
- czerwiec 2011 r. 2015,40 zł,
- lipiec 2011r. 2015,40 zł,

- sierpień 2011r. 2015,40 zł,
- wrzesień 2011r. 2015,40 zł,
- październik 2011r. 2015,40 zł,
- listopad 2011r. 2015,40 zł,
- grudzień 2011r. 2015,40 zł.

/postanowienie z 12.05.2016r. –e-protokół rozprawy z 12.05.2016r.: 00:31:32, wyliczenie ZUS z załącznikami k. 175-183, oświadczenie pełnomocnika ZUS e-protokół rozprawy z 30.08.2016r.: 00:03:43, wyliczenie k. 93 akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 13 maja 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. dokonał rozliczenia emerytury W. Ł. (1) w związku z osiągniętym przychodem w 2011 roku w okresie od 1 marca 2011 r. do 31 grudnia 2011 r., przyjmując, że łączny przychód osiągnięty przez W. Ł. (1) w w/w okresie wyniósł 36514,74 zł i przekroczył niższą kwotę graniczną ustaloną dla tego okresu, tj. 23960,00 zł, łącznie o kwotę 12 554,74 zł. Organ rentowy wskazał też, że W. Ł. (1) osiągnięty przychód uzasadniał zmniejszeniem łącznej kwoty świadczenia za w/w okres o kwotę maksymalnego zmniejszenia, tj. o 5038,20 zł, w tym od 1 marca 2011 r. do 31 grudnia 2011 r. o 503,82 zł, tj. 5038,20 zł. Po dokonaniu rozliczenia za w/w okres Zakład ustalił, że W. Ł. (1) pobrał nienależnie świadczenie w kwocie 5 038,20 zł i zobowiązał ubezpieczonego do dokonania wpłaty tej kwoty na rachunek Oddziału ZUS o w terminie jednego miesiąca od daty doręczenia decyzji.

/decyzja k. 94 akt ZUS, wyliczenie nadpłaty k. 97-98 akt ZUS/

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, a nadto zeznań złożonych przez przesłuchanych w sprawie świadków w osobach Z. B. (1), K. Z., tj. (...) spółki (...) i Spółka, K. Ł. (2), która zajmowała się w tej spółce prowadzeniem ksiągki przychodów i rozchodów oraz R. S., tj. księgowej w P. Inspektoracie Weterynarii w K. i J. P., tj. Powiatowego Lekarza Weterynarii w K. w przedmiotowym okresie, a także zeznań wnioskodawcy. Są to więc osoby bezpośrednio zorientowane w zasadach, w oparciu o które wnioskodawca w 2011r. wykonywał czynności weterynaryjne na rzecz P. Inspekcji Weterynaryjnej w K., w zasadach rozliczania wnioskodawcy z wykonanej pracy w tym okresie. Z w/w dowodów wynika w sposób jednoznaczny, że wszyscy trzej wspólnicy przedmiotowej spółki cywilnej w 2011 r. zawarli tożsame umowy z Powiatowym Lekarzem Weterynarii w K., wszyscy trzej wykonywali zlecone im na podstawie tych umów czynności, za które zostało sporządzone zestawienie na spółkę cywilną, na podstawie którego P. Inspektorat Weterynarii w K. wypłacił wynagrodzenie na konto założone wyłącznie dla potrzeb spółki cywilnej, ale utworzone jedynie na nazwisko odwołującego. W świetle zebranych dowodów a zwłaszcza umowy spółki cywilnej zmienionej uchwałą nr 1/2007 nie ma też żadnych wątpliwości, że wspólnicy umówili się, iż uzyskiwane przez nich przychody w ramach prowadzonej przez nich działalności weterynaryjnej w formie spółki cywilnej będą dzielić na równe trzy części pomiędzy siebie. Nie jest też w sprawie sporne, że żaden ze wspólników nie zgłaszał do P. Inspektoratu Weterynarii w K. zastrzeżeń co do należnego wynagrodzenia za wykonane czynności na podstawie umów z 3.01.2011r. z Powiatowym Lekarzem Weterynarii w K.. Należy nadmienić, że ZUS w toku procesu nie zakwestionował skutecznie złożonych do akt dokumentów i zeznań odwołującego oraz przesłuchanych świadków.

W tym miejscu należy wskazać, że kwestia czy wykonane przez wspólników czynności z tych umów mieściły się w ramach prowadzonej przez nich działalności gospodarczej w formie spółki cywilnej czy też były to odrębne umowy zlecenia jak twierdzi organ rentowy należy do zagadnień prawnych wobec czego będzie przedmiotem rozważań w dalszej części uzasadnienia.

Sąd pominął umowę z dnia 2.01.2012r. złożoną do akt sprawy za kartą od 19 do 21, albowiem nie dotyczy ona okresu badanego w niniejszym postępowaniu i jako taka nie miała ona żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu między stronami.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego materiału dowodowego należy uznać, że odwołanie W. Ł. (1) jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

Kwestią sporną w sprawie jest ustalenie, czy organ rentowy prawidłowo zobowiązał wnioskodawcę do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia za okres od 1 marca do 31 grudnia 2011r. w kwocie 5038,20 zł.

Zgodnie z art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 ze zm., dalej: ustawa systemowa), osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego. Zgodnie z ustępem 2 w/w artykułu za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się: 1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania; 2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzania w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia.

Celem zaś regulacji wynikającej z art. 84 ust. 6 ustawy systemowej jest umożliwienie organowi rentowemu odzyskania świadczeń, które bez jego winy zostały wypłacone bądź zawyżone, a nie ma przy tym podstaw, aby uznać, że pobierająca je osoba zobowiązana byłaby do ich zwrotu w myśl zasad wynikających z art. 84 ust. 1 i 2 ustawy systemowej. Organ rentowy ma w takiej sytuacji podstawy do żądania zwrotu nadpłaconych kwot od odpowiedzialnego za zaistnienie takiej sytuacji płatnika, pochodzące od którego nieprawdziwe informacje doprowadziły do wypłacenia nienależnych świadczeń (wyrok Sądu Najwyższego z 10.06.2008 r., I UK 376/07).

Na zasadzie art. 84 ust. 5 ustawy systemowej, przepisów ust. 2-4 i 8 nie stosuje się, jeżeli przepisy szczególne określające zasady przyznawania i wypłacania świadczeń stanowią inaczej. W przypadku zatem nienależnie pobranej emerytury uwzględnić należy także regulację ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227 ze zm., dalej: ustawa emerytalna).

Stosowna regulacja dotycząca omawianego zagadnienia znajduje się w art. 138 ustawy. Zgodnie z treścią art. 138 ust. 1 w/w ustawy emerytalnej osoba, która nienależnie pobrała świadczenia, jest obowiązana do ich zwrotu. Z kolei art. 138 ust. 2 w/w ustawy emerytalnej stanowi, że za nienależnie pobrane świadczenia w rozumieniu ust. 1 uważa się: 1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania; 2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie fałszywych zeznań lub dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę pobierającą świadczenia. Zgodnie zaś z ustępem 3 w/w artykułu za nienależnie pobrane świadczenia w rozumieniu ust. 1 uważa się również świadczenia wypłacone z przyczyn niezależnych od organu rentowego osobie innej niż wskazana w decyzji tego organu.

W myśl art. 104 ust. 1 ustawy emerytalnej prawo do emerytury lub renty ulega zawieszeniu lub świadczenia te ulegają zmniejszeniu, na zasadach określonych w ust. 3-8 oraz w art. 105, w razie osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, o której mowa w ust. 2 oraz z tytułu służby wymienionej w art. 6 ust. 1 pkt 4 i 6. Ustęp drugi tego artykułu stanowi natomiast, iż za działalność podlegającą obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, o której mowa w ust. 1, uważa się zatrudnienie, służbę lub inną pracę zarobkową albo prowadzenie pozarolniczej działalności, z uwzględnieniem ust. 3.

Zgodnie zaś §7 ust.1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 22 lipca 1992 r. w sprawie szczegółowych zasad zawieszania lub zmniejszania emerytury i renty (Dz. U. z 1992 r., Nr 58 poz. 290 ze zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem” (które na mocy art. 194 ustawy o emeryturach i rentach w zakresie niesprzecznym z przepisami ustawy o emeryturach i rentach nadal obowiązuje do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych m.in.

w art. 106 ustawy o emeryturach i rentach, co dotychczas nie nastąpiło), organ rentowy ustala łączną kwotę dochodu osiągniętego przez emeryta lub rencistę w okresie ubiegłego roku kalendarzowego (obecnie zgodnie z art. 104 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach przychodu) i porównuje go z sumą kwot obliczonych od kwoty bazowej dla kolejnych miesięcy tego roku kalendarzowego: 1) wskaźnikiem 60%, zwaną dalej "niższą kwotą graniczną dochodu" (obecnie zgodnie z art. 104 ust. 8 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z kwotą 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego), 2) wskaźnikiem 120%, zwaną dalej "wyższą kwotą graniczną dochodu" (obecnie zgodnie z art. 104 ust. 7 ustawy o emeryturach i rentach z kwotą 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego) i na mocy art. 104 ust. 7 ustawy o emeryturach i rentach w razie osiągnięcia przychodu w kwocie wyższej niż 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, prawo do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy oraz renty rodzinnej, do której uprawniona jest jedna osoba, ulega zawieszeniu. Zaś w razie osiągnięcia przychodu w kwocie przekraczającej 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, nie wyżej jednak niż 130% tej kwoty, zgodnie z art. 104 ust. 8 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach świadczenie ulega zmniejszeniu o kwotę przekroczenia, nie większą jednak niż kwota maksymalnego zmniejszenia obowiązująca w dniu 31 grudnia 1998 r. w wysokości 24% kwoty bazowej obowiązującej przy ostatniej waloryzacji w 1998 r. - dla emerytury lub renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, przy czym stosownie do treści art. 104 ust. 9 ustawy o emeryturach i rentach kwoty maksymalnych zmniejszeń, o których mowa w ust. 8, podlegają podwyższeniu, przy zastosowaniu wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w kolejnych terminach waloryzacji.

Kwoty przychodu, o którym mowa wyżej oraz kwotę maksymalnego zmniejszenia ogłasza Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych komunikatem z dnia 23.11.2011 r. w sprawie granicznych kwot przychodu dla 2011 r. stosowanych przy zawieszeniu albo zmniejszeniu emerytur i rent (M.P. z 2011 r., Nr 105, poz. 1066) ogłosił niższą kwotę graniczną przychodu w wysokości 28.444,40 zł oraz wyższą kwotę graniczną przychodu w wysokości 52.824,80 zł.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do rozstrzygnięcia czy odwołujący ma obowiązek zwrotu nienależnie pobranego świadczenia – w wyniku rozliczenia emerytury w związku z osiągniętym przychodem w okresie od 1 marca do 31 grudnia 2011 r. w kwocie 36514,74 zł.

Przychody osiągane z kilku działalności objętych obowiązkowo ubezpieczeniami społecznymi (np. w razie zbiegu wykonywania umowy zlecenia z wykonywaniem pozarolniczej działalnością gospodarczą) podlegają sumowaniu.

W przypadku emerytów i rencistów prowadzących pozarolniczą działalność za przychód z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia uważa się przychód stanowiący podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne w rozumieniu przepisów ustawy o s.u.s. (art. 104 ust. 1a), tj. według art. 18 ust. 8 ustawy o s.u.s. kwota zadeklarowana, nie mniejsza jednak niż 60% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w poprzednim kwartale.

Jak wynika ze zgromadzonego materiału dochodowego niesporne jest, iż odwołujący w badanym okresie od 1 marca 2011r. do 31 grudnia 2011r. miał ustalone prawo do emerytury oraz prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej razem z dwoma innymi lekarzami weterynarii, ani to, że wnioskodawca nie pozostawał w badanym okresie w stosunku pracy.

Zauważyć również należy, że art. 104 ust. 1a ustawy emerytalnej wprowadził nowe pojęcie przychodu z działalności gospodarczej, które nie można traktować w kategoriach ekonomicznych. W systemie ubezpieczeń społecznych liczy się przychód z prowadzonej działalności gospodarczej stanowiący podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne w rozumieniu art. 18 ust. 8 ustawy systemowej, zgodnie z którym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty

ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

W realiach niniejszej sprawy w pierwszym rzędzie należało ustalić czy faktycznie wnioskodawca pobrał nienależne świadczenie emerytalne w kwocie 5038,20 zł w okresie od 1 marca do 31 grudnia 2011r. To zaś wymagało zbadania i rozważenia dwóch spornych kwestii, a mianowicie po pierwsze, tego czy umowa z dnia 3 stycznia 2011r. została zawarta przez odwołującego z Powiatowym Lekarzem Weterynarii w K. w ramach prowadzonej przez skarżącego pozarolniczej działalności gospodarczej, albowiem gdyby uznać, że tak było to w przypadku odwołującego stosownie do art. 9 ust 5 ustawy systemowej skutkowałoby to uznaniem, iż wyłącznym tytułem do ubezpieczeń społecznych skarżącego była pozarolnicza działalność gospodarcza, a w konsekwencji wykluczony byłby przymus ubezpieczenia z tytułu umów zlecenia, wynikający z treści przepisu 9 ust 4a ustawy systemowej. Po drugie, czy całe przelane przez Państwową Inspekcję Weterynaryjną w K. na imienne konto bankowe odwołującego wynagrodzenie z tytułu wykonania czynności na podstawie umowy z dnia 3 stycznia 2011 r. stanowiło jego wyłącznie jego przychód.

Badając pierwsze z w/w zagadnień Sąd zważył, iż zaskarżoną decyzją organ rentowy przedmiotową umowę zlecenia z dnia 3 stycznia 2011 r. zawartą przez odwołującego z Powiatowym Lekarzem Weterynarii w K. traktuje jako odrębną od działalności gospodarczej wnioskodawcy samodzielną podstawę ubezpieczenia.

Rozstrzygnięcie w tej części sporu pomiędzy stronami wymagało zatem ustalenia, co było przedmiotem działalności gospodarczej ubezpieczonego i co było treścią zobowiązania umownego skarżącego wynikające z przedmiotowego kontraktu z dnia 3 stycznia 2011 r. Powyższe pozwoli na stwierdzenie czy obowiązki umowne odwołującego mieściły się w zakresie przedmiotowym prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, czy wykraczały w całości lub w części poza ten zakres.

Wobec powyższego przypomnieć należy, że poza sporem pozostaje, iż W. Ł. (1) jest lekarzem weterynarii i od 15.12.1990r. prowadzi – zgłoszoną do ewidencji działalności gospodarczej – działalność weterynaryjną. Przy czym, od 1 czerwca 1993r. na podstawie umowy spółki cywilnej prowadził tę działalność w formie spółki cywilnej razem z drugim lekarzem weterynarii K. Z., który również zgłosił swoją działalność do ewidencji działalności gospodarczej, a od 1 stycznia 2008 r. z trzecim współnikiem lekarzem weterynarii Z. B. (1) –który także zgłosił tę działalność do ewidencji działalności gospodarczej.

Przypomnieć trzeba, iż zgodnie z ustawą z dnia 18 grudnia 2003r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz.U. z 2004r. Nr 11, poz. 95 ze zm. – dalej: „ustawa o zlz”), usługi weterynaryjne mogą być świadczone przez lekarza weterynarii posiadającego prawo wykonywania zawodu wyłącznie „w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt”.

Przepis art. 1 ust 1 tej ustawy, zawiera definicję ustawową zakładu leczniczego, zgodnie z którą jest on placówką ochrony zdrowia i dobrostanu zwierząt, utworzoną w celu świadczenia usług z zakresu medycyny weterynaryjnej, zwanych dalej (w ustawie) „usługami weterynaryjnymi”, z zastrzeżeniem art. 4 ust 3, wyposażoną w środki majątkowe, a w szczególności w pomieszczenia, aparaturę i sprzęt dostosowane do zakresu świadczonych usług.

W świetle art. 4 ust 1 pkt 1 tej ustawy jedną z form zakładu leczniczego jest gabinet weterynaryjny. Zgodnie zaś z art. 5 tej ustawy zakład leczniczy dla zwierząt może być utworzony i prowadzony przez osoby fizyczne, osoby prawne albo jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości, prawnej, a kierownikiem zakładu leczniczego dla zwierząt, może być wyłącznie lekarz weterynarii posiadający prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Stosownie do treści art. 6 ust 1 i art. 7-11 tej ustawy zakład leczniczy posiada stałą siedzibę i musi spełniać określone prawem wymagania dotyczące infrastruktury.

Jak stanowi art. 15 ust 1 tej ustawy organizację i funkcjonowanie zakładu leczniczego określa regulamin nadany przez podmiot, który go utworzył.

Zgodnie z obowiązującym od dnia 27 grudnia 2008r. przepisem art. 16 ust 1 w/w ustawy, prowadzenie zakładu leczniczego dla zwierząt jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U z 2007r. Nr 155, poz. 1095 ze zm.).

Stosownie zaś do treści art. 17 ust 1 i art. 16 ust 1 w/w ustawy prowadzenie takiego zakładu podlega wpisowi do ewidencji działalności gospodarczej albo do Krajowego Rejestru Sądowego oraz do ewidencji działalności regulowanej.

W świetle wyżej zacytowanych przepisów świadczenie przez lekarza weterynarii usług weterynaryjnych w ramach zakładu leczniczego - w tym gabinetu weterynaryjnego - jest formą prowadzenia działalności gospodarczej, albowiem spełnia ona wszystkie warunki definicji ustawowej działalności gospodarczej z art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, gdyż jest to usługowa działalność zawodowa prowadzona w sposób ciągły i zorganizowany, której celem jest uzyskiwanie dochodu (wynagrodzenia) z tytułu działalności zakładu leczniczego (w realiach n/n sprawy gabinetu weterynaryjnego. Tym samym działalność ta zgodnie z art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej charakteryzuje się: profesjonalnością, samodzielnością, celem zarobkowym oraz podporządkowaniem regułom opłacalności i zysku, trwałością prowadzenia oraz wykonywaniem w sposób zorganizowany i uczestniczeniem w obrocie gospodarczym. Spełnione zatem zostały wszystkie cechy charakterystyczne działalności gospodarczej, które powinny występować łącznie a więc działanie stałe, nieamatorskie i nieokazjonalne, z elementem organizacji, planowania i zawodowości, rozumianej jako fachowość, znajomość rzeczy oraz specjalizacja (zob. uchwałę SN w składzie 7 sędziów z 18.06.991r., III CZP 40/91, OSNC 1992/2/17). Ustawa systemowa nie definiuje pojęcia działalności gospodarczej, a zatem należy, kierując się wykładnią systemową, stosować definicję działalności gospodarczej zawartą w art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej traktując ją jako powszechnie obowiązujące rozumienie tego pojęcia w polskim systemie prawnym wykraczające poza zakres samej ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Dopóki przepisy odrębnych ustaw nie stanowią wprost, że działalność gospodarcza objęta ich regulacjami jest wyłączona spod działania przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, dotąd zasady ujęte w takiej ustawie mają zastosowanie do danego rodzaju działalności, nawet jeśli jest on unormowany przez przepisy ustawy szczegółowej (zob. uzasadnienie wyroku WSA we Wrocławiu z 22.01.2007r. III SA/Wr 568/06 Lex nr 243155, glosa A.Rzeteckiej-Gil do tego wyroku Lex 40/2012, Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej Komentarz, C. Kosikowski, Warszawa 2008, uchwała NSA w składzie 7 sędziów z 2.04.2007r., II OPS 1/2007, OSNAiWSA 3/2007)

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy zważył, że zgodnie z art. 8 ust 6 pkt 1 w związku z art. 6 ust 1 pkt 5 ustawy o systemowej lekarz weterynarii świadczący usługi weterynaryjne w ramach prowadzonego przez niego zakładu leczniczego (na podstawie wpisu do ewidencji działalności i ewidencji działalności regulowanej) jest osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą. Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 8 ust 6 pkt 1 ustawy systemowej za taką osobę uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

Reasumując tę część rozważań - stosownie do art. 9 ust 5 ustawy systemowej świadczenie usług weterynaryjnych przez mającego ustalone prawo do emerytury lekarza weterynarii w ramach prowadzonego gabinetu weterynaryjnego stanowi dobrowolny tytuł do ubezpieczeń społecznych.

Przepis art. 2 ust 1 w związku z art. 1 ust 1 ustawy o zlz określa zakres usług z zakresu medycyny weterynaryjnej, które może wykonywać zakład leczniczy dla zwierząt, a zatem także lekarz weterynarii w ramach prowadzonego gabinetu weterynaryjnego.

Zgodnie z art. 2 ust 1 cytowanej wyżej ustawy, usługą weterynaryjna jest czynnością mającą na celu zachowanie, ratowanie lub poprawę, zdrowia zwierząt i ich produktywności, polegającą w szczególności na: badaniu stanu zdrowia zwierząt, rozpoznawaniu, zapobieganiu i zwalczaniu chorób zwierząt, leczeniu zwierząt, udzielaniu porad i konsultacji, pielęgnacji zwierząt, wydawaniu opinii i orzeczeń, wykonywaniu czynności związanych z określeniem zdolności rozrodczych zwierząt i ich zaburzeń oraz biotechniką rozrodu, wykonywaniu detalicznego obrotu produktami leczniczymi weterynaryjnymi, paszami leczniczymi oraz wyrobami medycznymi przeznaczonymi dla zwierząt, na

zasadach określonych w odrębnych przepisach, wykonywaniu badań laboratoryjnych i innych badań diagnostycznych, zwanych dalej „usługami laboratoryjnymi”.

Zgodnie zaś z przepisem art. 1 ust 1 Ustawy z dnia 21 grudnia 1990r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (tj. Dz. U. z 2009r., Nr 93, poz. 767 ze zm.) wykonywanie zawodu lekarza weterynarii polega na ochronie zdrowia zwierząt oraz weterynaryjnej ochronie zdrowia publicznego i środowiska, a w szczególności: 1) badaniu stanu zdrowia zwierząt; 2) rozpoznawaniu, zapobieganiu i zwalczaniu chorób zwierząt; 3) leczeniu zwierząt oraz wykonywaniu zabiegów chirurgicznych; 4) wydawaniu opinii i orzeczeń lekarsko-weterynaryjnych; 5) badaniu zwierząt rzeźnych, mięsa i innych produktów pochodzenia zwierzęcego; 6) sprawowaniu czynności związanych z nadzorem weterynaryjnym nad obrotem zwierzętami oraz warunkami sanitarno-weterynaryjnymi miejsc gromadzenia zwierząt i przetwarzania produktów pochodzenia zwierzęcego; 7) badaniu i ocenie weterynaryjnej jakości pasz oraz warunków ich wytwarzania; 8) wystawianiu recept na leki i artykuły sanitarne.

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy w świetle zebranych dowodów w ramach umowy z dnia 3 stycznia 2011r. zleceniobiorca W. Ł. (1) przyjął do wykonania czynności z zakresu szczegółowo wskazanym w decyzji Powiatowego Lekarza Weterynarii w K. z dnia 3.01.2011r., a mianowicie z zakresu: 1) badań monitoringowych w kierunku gruźlicy, brucelozy i białaczki, 2) obserwacji psów i innych zwierząt w kierunku wścieklizny, 3) nadzoru nad spędami, 4) nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych, badaniem przed i poubojowym, oceną mięsa i nadzorem nad przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt w trakcie uboju, przestrzegania warunków sanitarno-weterynaryjnych, 5) wystawiania świadectw zdrowia dla zwierząt w handlu, 6) pobieranie próbek do badań, 7) w razie stwierdzenia zagrożenia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego lub w przypadku, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia publicznego albo dla zabezpieczenia gospodarki narodowej przed poważnymi stratami nakazując wykonanie czynności prowadzących do likwidacji zagrożenia.

Sąd Okręgowy porównując zakres obowiązków umownych ubezpieczonego wynikających z w/w umowy z 3.01.2011r. z zakresem jego działalności gospodarczej wynikającym z art. 2 ust 1 ustawy o zlz, nie pozostawia wątpliwości, iż czynności wymienione w przedmiotowej umowie, do wykonywania których skarżący był zobowiązany w ramach wyznaczenia na mocy decyzji z dnia 3.01.2011r., mieszczą się w pojęciu „usług weterynaryjnych” (art. 2 ust 1 ustawy o zlz), które lekarz weterynarii może wykonywać w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w postaci gabinetu weterynaryjnego.

Czynności wymienione w rzeczonyj umowie nie wykraczają również poza zakres czynności lekarza weterynarii wymienionych w art. 1 ust 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1990r. o zawodzie lekarza weterynarii.

W tym stanie rzeczy zdaniem Sądu Okręgowego nie ma podstaw do traktowania przedmiotowej umowy z dnia 3.01.2011r. zawartej przez wnioskodawcę z Powiatowym Lekarzem Weterynarii, w oparciu o przepis art. 9 ust 4a w związku z art. 6 ust 1pkt 4 ustawy systemowej, jako samodzielnego tytułu do ubezpieczenia społecznego.

Wyodrębnienie przez Państwową Inspekcję Weterynaryjną oraz ZUS spornej umowy odwołującego z dnia 3.01.2011r. z zakresu działalności gospodarczej skarżącego i traktowanie jej jako oddzielnego tytułu do ubezpieczeń społecznych stanowiło błędną wykładnię art. 16 ust 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz.U. z 2010r. Nr 112, poz. 744 ze zm.), zgodnie z którym jeżeli z przyczyn finansowych lub organizacyjnych powiatowy lekarz weterynarii, nie jest w stanie wykonać ustawowych zadań Inspekcji, może wyznaczać do wykonania tych zadań na czas określony: lekarzy weterynarii nie będących pracownikami Inspekcji (pkt 1), lekarzy weterynarii nie będących pracownikami Inspekcji świadczących usługi w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt (pkt 1a który został dodany przez ustawę zmieniającą z dniem 15 listopada 2008r.).

Przypomnieć należy, że podstawą zawarcia umowy z dnia 3.11.2011r. była decyzja Powiatowego Lekarza Weterynarii w K. z tego samego dnia wyznaczająca W. Ł. (1) do wykonywania czynności wymienionych w art. 16 ust 1 cytowanej Ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej.

ZUS przyjął, że umowę z dnia 3.01.2011r. P. Inspektorat Weterynarii w K. zawarł z W. Ł. (1), jako osobą fizyczną, a nie przedsiębiorcą.

Tymczasem rację ma odwołujący, że wykonywanie przez niego usług weterynaryjnych jest działalnością reglamentowaną, wymagającą zarejestrowania zakładu leczniczego dla zwierząt, gdyż zgodnie z art. 2 ust 2 ustawy o zlz usługi weterynaryjne mogą być wykonywane przez lekarza weterynarii wyłącznie „w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt”. Dodać należy, że naruszenia art. 2 ust 2 ustawy o zlz i wykonywanie usług weterynaryjnych przez lekarza weterynarii poza zakładem leczniczym dla zwierząt skutkuje skreśleniem tego zakładu z ewidencji działalności reglamentowanej, a zgodnie z art. 147a 1 kodeksu wykroczeń prowadzenie zakładu leczniczego dla zwierząt bez wymaganego wpisu do rejestru lub ewidencji zagrożone jest odpowiedzialnością karną.

Mając na uwadze wszystkie powyższe rozważania czynione na podstawie wyżej powołanych przepisów ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt, Sąd Okręgowy uznał, że zlecenie czynności weterynaryjnych odwołującemu jako lekarzowi weterynarii, w tym również wykonywanych w ramach wyznaczenia przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w K., było dopuszczalne wyłącznie dlatego że czynności te wykonywane były przez wnioskodawcę jako lekarza weterynarii w ramach prowadzonej przez niego działalności – zakładu leczniczego dla zwierząt w postaci gabinetu weterynaryjnego w ramach spółki cywilnej z pozostałymi współnikami, którzy także są lekarzami weterynarii.

Ponadto zgodnie z art. 16 ust. 3 Ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej wykonywanie czynności wyznaczonych, o których mowa w ust 1, następuje po zawarciu przez powiatowego lekarza weterynarii umowy z 1) osobami, o których mowa w ust 1 pkt 1 i 2 (tj. z nie będącymi pracownikami Inspekcji: lekarzem weterynarii (pkt 1) i inną osobą posiadającą odpowiednie kwalifikacje do wykonywania niektórych czynności pomocniczych (pkt 2)), 2) podmiotem prowadzącym zakład leczniczy dla zwierząt – w przypadku, o którym mowa w ust 1 pkt 1a, określającej zakres, terminy i miejsce wykonywania tych czynności, wysokość wynagrodzenia za ich wykonanie oraz termin płatności, a w przypadku, o którym mowa w ust 1 pkt 1a dodatkowo imię i nazwisko wyznaczonego lekarza weterynarii świadczącego usługi w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt. Ponadto w przypadku, o którym mowa w ust 1 pkt 1a wyznaczenie lekarza weterynarii następuje w drodze decyzji administracyjnej – po uzyskaniu zgody kierownika zakładu leczniczego dla zwierząt, w ramach którego lekarz ten świadczy usługi weterynaryjne. Stosownie zaś do treści §1 ust 1 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 sierpnia 2004r. w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy i inne osoby wyznaczone przez Powiatowego Lekarza Weterynarii (Dz.U. z 2004r., Nr 178, poz. 1837 ze zm.) wynagrodzenie za czynności określone w art. 16 ust 1 ustawy, przysługuje lekarzom weterynarii i innym osobom nie będącym pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej wyznaczonym przez powiatowego lekarza weterynarii, a także podmiotom prowadzącym zakład leczniczy dla zwierząt, z którymi zawarto umowę, o której mowa w art. 16 ust 3.

Co się zaś tyczy sposobu opodatkowania przychodu z umowy z dnia 3.01.2011r. jako przychodu z działalności osobistej skarżącego stosownie do art. 13 pkt 6 ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (tj. Dz.U. z 2012r., Nr 361), to kwestia była przedmiotem oceny Sądu Najwyższego m.in. w wyroku z dnia 23 czerwca 2009r. III UK 24/09 (Lex nr 518053), a także wyroku z dnia 14 grudnia 2010r. I UK 209/10 (Lex nr 738525), w wyroku z 11 sierpnia 2009r. III UK 27/09 (Lex nr 533699), w wyroku z 11 sierpnia 2009r. III UK 31/09 (Lex nr 53706).

W powołanym orzecznictwie Sąd Najwyższy wyjaśniał konsekwentnie i przekonująco, iż podział przychodów w ustawie podatkowej nie kreuje podstawy podlegania ubezpieczeniom społecznym, albowiem ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych i o podatku dochodowym od osób fizycznych zajmują się odrębnymi przedmiotami regulacji, choć działalność gospodarcza stanowi wspólną podstawę do stosowania obu tych ustaw. M.in. w wyroku z dnia 14 grudnia 2010 r. w sprawie I UK 209/10 (opubl. Lex nr 738525), SN trafnie stwierdził, że ubezpieczenie społeczne jest pochodne od działalności (zatrudnienia) wybranej przez ubezpieczonego. Poszukiwanie uzasadnienia w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz.U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 ze zm.) nie stanowi podstawy prawnej do określenia podstawy ubezpieczenia społecznego, gdyż podstawy ubezpieczenia określa ustawa z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) i

zlecenie jest odrębne od działalności gospodarczej (art. 6 ust. 1 pkt 4 i 5), jednak nie wtedy, gdy zlecenie wykonywane jest w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

W świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego (por. wyrok z 9.12.2008r., I UK 138/08, OSNP z 2010/11-12/144, wyrok z 14.12.2010r. I UK 209/10, Lex nr 738525, wyrok z 23.06.2009r. III UK 24/09, Lex nr 518053) wykonywanie czynności w zakresie inspekcji weterynaryjnej nie stanowi samodzielnej podstawy podleganie ubezpieczeniom społecznym z art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy systemowej, a więc w związku z wykonywaniem umowy zlecenia, jeżeli są one wykonywane w ramach prowadzonej działalności przez przedsiębiorcę pozarolniczej działalności gospodarczej. W przedmiotowym okresie odwołujący się będąc lekarzem weterynarii prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą w zakresie usług weterynaryjnych i umowy zawarte z P. Inspektorem Weterynarii w K. były realizowane w ramach pozarolniczej działalności gospodarczej. Zlecone mu przedmiotowymi umowami czynności weterynaryjne w ramach przedmiotowych umów pokrywały się z przedmiotem prowadzonej przez niego działalności gospodarczej (por. wyroki Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 18.02.2015r., III AUa 579/14, Legalis nr 1315370, z 14.11.2013r., III AUa 194/13, Legalis nr 749000). Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie podziela stanowisko wyrażone wyżej w orzeczeniach Sądu Najwyższego oraz Sądów Apelacyjnych.

Zgodnie z treścią art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3 Ustawy z dnia 26.07.1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych źródłem przychodów jest działalność wykonywana osobiście oraz pozarolnicza działalność gospodarcza. W myśl art. 13 ust. 8 tej ustawy można traktować jako przychód z działalności innej niż wykonywana osobiście przychód uzyskany na podstawie umów zawieranych przez podatnika w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

Również ustawa o Inspekcji Weterynaryjnej nie zajmuje się podstawą ubezpieczenia społecznego. Wykonywanie czynności w zakresie inspekcji weterynaryjnej nie stanowi samodzielnej podstawy podlegania ubezpieczeniom społecznym z art. 6 ust 1 pkt 4 ustawy o sus, jeżeli są one wykonywane w ramach prowadzonej przez przedsiębiorcę pozarolniczej działalności gospodarczej. W przeciwnym razie należałoby przyjąć, że kreuje szczególną podstawę ubezpieczenia choć nie ma w niej żadnych regulacji w tym przedmiocie, a zatem wbrew sytuacji prawnej i woli lekarza weterynarii, który przyjmuje wyznaczenie i zawiera umowę o świadczenie czynności weterynaryjnych. Trzeba w tym miejscu wyraźnie wskazać, że władztwo publiczne wyrażające się w decyzji P. Inspekcji Weterynaryjnej o wyznaczeniu lekarza weterynarii do zadań Inspekcji nie rozstrzyga w żaden sposób o podstawie jego ubezpieczeń społecznych i co za tym idzie nie stanowi w ogóle jej przedmiotu. Przedmiotowa decyzja wskazuje jedynie na styk interesu publicznego i prywatnego a jej wydanie ma miejsce wtedy, gdy organ administracji potrzebuje podmiotu prywatnego do wykonania części zadań, co wcale nie oznacza, że podmiot wyznaczony zaprzestaje działalności gospodarczej. Decyzja taka, która nie zmienia jego podstawy działalności gospodarczej, w ramach której będzie świadczył działalność usługową, z tym że zlecaną przez organ administracji, a dotychczasowa działalność gospodarcza nie traci swych cech przez wykonywanie usług nawet przynależnych do zadań administracji weterynaryjnej wykonywanych na jej zlecenie i w jej imieniu. Dla zlecającego (Inspekcji) zlecającego wszak nadal świadczy usługę (działalność) we własnym imieniu za co też otrzymuje wynagrodzenie. Jego też jest ryzyko wykonania usług wobec zlecającego i bezpośrednich odbiorców (zob. uzasadnienie wyroku SN z 23 czerwca 2009r. III UK 24/09).

Ponieważ w okresie objętym sporem, skarżący wykonywał, na podstawie umowy zawartej w dniu 3.01.2011r. z P. Lekarzem Weterynaryjnym w K., czynności z wyznaczenia w ramach prowadzonej działalności weterynaryjnej, w oparciu o art. 9 ust 5 ustawy systemowej w związku z art. 6 ust 1 pkt 5, podlegał on ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu prowadzonej działalności. Oczywiście analogicznie należy też ocenić umowy z dnia 3.01.2011r. zawarte przez pozostałych współników spółki cywilnej z P. Lekarzem Weterynaryjnym w K..

Badając drugą sporną kwestię, a mianowicie czy wszystkie kwoty, które zostały przelane na konto założone w Banku Spółdzielczym w K. Oddział D. w D. nr (...) jedynie na nazwisko wnioskodawcy stanowią wyłącznie przychód odwołującego, Sąd oparł się na treści złożonej do akt umowy spółki z dnia 1 czerwca 1993r. zmienionej uchwałą nr 1/2007 a także korelujących z nią zeznań świadków i wnioskodawcy, z których to dowodów wynika jednoznacznie, że współnicy zgodnie postanowili, że wszystkie przychody jakie zostaną uzyskane przez spółkę w ramach działającego gabinetu weterynaryjnego, jak i każdego z nich indywidualnie w ramach prowadzonej przez nich działalności

gospodarczej w zakresie usług weterynaryjnych będą przez nich dzielone na trzy równe części. Tak też w świetle całokształtu materiału dowodowego było w przypadku przychodów uzyskanych w związku z wypłatą przez P. Inspekcję Weterynaryjną w K. wynagrodzeń za wykonane czynności weterynaryjne na podstawie umów z 3.01.2011r. zawartych przez każdego z trzech lekarzy wspólników rzeczowej spółki cywilnej. Wskazać należy, że ze złożonych arkuszy wykonanych badań wynika, że także pozostali dwaj wspólnicy wykonali w 2011 r. czynności weterynaryjne i trudno uznać, że czynili to nieodpłatnie. Świadek J. P. i świadek R. S. zeznali przy tym, że wypłata wynagrodzenia za wykonane w spornym okresie czynności weterynaryjne następowała na podstawie zestawienia wystawionego na spółkę. Nadto świadek J. P. zeznał, że nie interesował się w ogóle tym, czy wynagrodzenie na podstawie złożonego zestawienia wystawionego na spółkę zostanie wypłacone na indywidualne konta bankowe wspólników, czy też na zbiorowe konto bankowe założone na potrzeby spółki, a ponadto zeznał on, że żaden ze wspólników przedmiotowej spółki cywilnej nigdy nie zgłaszał do P. Inspekcji Weterynaryjnej w K. zastrzeżeń co do należnego wynagrodzenia. Obaj świadkowie w osobach wspólników spółki cywilnej tj. K. Z. i Z. B. (1) zgodnie potwierdzili, że przychody za wykonane czynności weterynaryjne, które wpłynęły na podane konto bankowe zostały podzielone pomiędzy wszystkich trzech wspólników na równe części zgodnie z umową spółki. Ponadto Sąd zważył, że złożony wydruk z w/w konta bankowego potwierdził zeznania w/w świadków i wnioskodawcy, że zostało ono założone jedynie w tym celu by wpływało na nie wynagrodzenie przelewane przez P. Inspekcję Weterynaryjną w K. za wykonane usługi weterynaryjne. W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że wnioskodawca w sposób należyty wykazał, że wynagrodzenie przelewane w 2011 r. przez P. Inspekcję Weterynaryjną w K. za wykonane usługi weterynaryjne na konto założone w Banku Spółdzielczym w K. Oddział D. w D. nr (...), stanowiło przychód wszystkich trzech wspólników lekarzy weterynarzy prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej i zostało podzielone na trzy równe części pomiędzy wspólników.

Mając na uwadze fakt, że wnioskodawca czynności określone w przedmiotowych umowach wykonywał w ramach własnej działalności gospodarczej odwołane zasługuje na uwzględnienie Sąd oparł się na treści pisma organu rentowego z dnia 13.06.2016r., w którym ZUS wskazał następujący przychód odwołującego z działalności gospodarczej w okresie od marca do grudnia 2011 r.: marzec 2011r. 2015,40 zł, kwiecień 2011r. 2015,40 zł, maj 2011 r. 2015,40 zł, czerwiec 2011 r. 2015,40 zł, lipiec 2011r. 2015,40 zł z działalności gospodarczej, sierpień 2011r. 2015,40 zł, wrzesień 2011r. 2015,40 zł, październik 2011r. 2015,40 zł, listopad 2011r. 2015,40 zł, grudzień 2011r. 2015,40 zł. Sąd uznał, że łączna kwota przychodu wnioskodawcy w okresie od 1 marca do 31 grudnia 2011r. nie przekroczyła niższej kwoty granicznej ustalonej dla tego okresu na 23960 zł. Co za tym idzie wnioskodawca nie pobrał nienależnego świadczenia emerytalnego i w konsekwencji nie jest też zobowiązany do zwrotu organowi rentowemu kwoty 5038,20 zł, o której mowa w zaskarżonej decyzji.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 477 (14) § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego z pouczeniem, wypożyczając akta rentowe.

A.P.